

RNDr. Lubomír Daněk

(*28.8.1960 - †23.4.2011)

RNDr. Lubomír Daněk zemřel tragicky se svojí manželkou při autonehodě na Bílou sobotu velikonoční. Možná jen chvilka nepozornosti.

Po vystudování Střední zemědělské technické školy, obor zahradnictví v Mělníku, zamířil na studia na Přírodovědeckou fakultu Univerzity Karlovy v Praze. V r. 1984, ukončil studium oboru ochrana životního prostředí a diplomovou práci již vypracoval na tehdejší Katedře fyziologie rostlin pod vedením doc. Dvořáka. Katedra se pak stala na zbytek jeho života jeho pracovištěm.

Spíše než pracovištěm byla Katedra experimentální biologie rostlin jeho druhým domovem, kde měl své království, ve kterém výsostně kraloval pilně, moudře a s velkou láskou: skleník. Více než 20 let když se řeklo na katedře skleník, tak to znamenalo Luboš Daněk. Do svého království nás rád zval a nechal nás sdílet krásu rostlin, kterou nechal nádherně vyniknout. Všechny akce katedry měly květinovou výzdobu od Luboše. Luboš laskavě opečovával všechny naše rostliny, ať již ty experimentální nebo nějaké utrápené z domova, co potřebovaly rekonvalescenci.

Během mnoha let vybudoval unikátní sbírku masožravých rostlin a radostně svou chloubu ukazoval a krásně o masožravých rostlinách přednášel – vytvořil nový kurz, který si za pár let získal velkou popularitu u studentů, stejně tak jako přednáška s praktickým cvičením zaměřená na základy zahradnictví. Luboš byl vynikajícím přednášejícím, pedagogem.

A co je potřeba zmínit především, že to byl dobrý člověk za zlatým srdcem. Se srdcem pečoval o skleník a rostliny, se srdcem naplno žil, se srdcem pomáhal kolegům, přátelům z katedry. Když bylo třeba, prostě pomohl. Prostě a skromně a zcela dokonale, jako většinu z toho, co dělal. Zůstane s námi v našich myslích a srdcích. Na dlouho. Obohatil naše životy.

Děkujeme, Luboši. I za to letošní přání do nového roku všeho šťastného, které jsme všichni dostávali každým rokem. Nikoho nenapadlo, že by mohlo být již poslední.

Jana Albrechtová
Za Katedru experimentální biologie rostlin

Luboš byl náš velký kamarád a přítel, na něhož se dalo vždy spolehnout a který vždy ochotně pomohl, když bylo třeba. Byl nesmírně spolehlivý a zodpovědný kolega, pečlivý a zkušený praktik a oblíbený pedagog. Nejen na katedře, ale i v našich duších po něm zůstane velké prázdné místo, které se mnohým z nás sotva kdy podaří zaplnit.

Lukáš Fischer

